Vlaams Parlement

735 (2020-2021) – Nr. 1
ingediend op 20 april 2021 (2020-2021)

Voorstel van decreet

van Tom Ongena, Nadia Sminate, Brecht Warnez,
Paul Van Miert, Katrien Schryvers en Kris Van Dijck

tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur

verzendcode: BIN

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Het Vlaamse regeerakkoord (*Parl.St.* Vl.Parl. 2019-20, nr. 31/1) bevat de volgende passage: "De welzijnsverenigingen krijgen de mogelijkheid om aan de hand van deze nieuwe structuur performanter te worden. De steden en gemeenten blijven de doelstellingen en de activiteiten van deze welzijnsvereniging bepalen door een gegarandeerd meerderheidsaandeel en strategisch zeggenschap. Private partners kunnen toetreden tot deze structuur." (p. 84).

De gestage ontwikkeling van de regelgeving over de verzelfstandiging van taken van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW), aanvankelijk in een rechtsvorm sui generis, ging gepaard met een maatschappelijk debat over de mogelijkheden tot samenwerking met de private sector en later de verzelfstandiging van taken en opdrachten van het OCMW in een privaatrechtelijke vorm. Het resultaat daarvan is een organiek kader waarbij de goedkeuring van de oprichting van een vereniging voor maatschappelijk welzijn of de deelname eraan afhankelijk gesteld wordt van waarborgen voor democratische controle, voor de continuïteit van de dienstverlening en voor de prijszetting.

Sinds 2019 biedt artikel 474, §4, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur (DLB) de mogelijkheid aan de verenigingen voor maatschappelijk welzijn die een ziekenhuis uitbaten, om lid te worden van een andere vereniging of een vennootschap voor maatschappelijk welzijn, of van andere rechtspersonen dan die met een winstoogmerk. Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen kan dat gepaard gaan met de overdracht of terbeschikkingstelling van infrastructuur en personeel.

Dit voorstel van decreet gaat verder en maakt het voor de welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot mogelijk om performanter te worden en haar concurrentiepositie in de markt te verbeteren.

Het verleent een rechtsgrond aan de welzijnsvereniging om een vereniging of een vennootschap op te richten, of om op eigen initiatief toe te treden tot een dergelijke vereniging of vennootschap, met de mogelijkheid tot overdracht en terbeschikkingstelling van personeel en tot overdracht van erkenningen, subsidies en infrastructuur.

Die decretale rechtsgrond maakt het voor de welzijnsvereniging, een publiekrechtelijke rechtsvorm sui generis, mogelijk om met het expliciete goedvinden van het OCMW te handelen vanuit een privaatrechtelijke rechtsvorm voor de exploitatie van haar dienstverlening, waarbij ze fiscale voordelen of sociale tegemoetkomingen kan ontvangen die niet gelden voor de publieke sector en waardoor ze met de private sector in concurrentie kan treden.

Dat kan een substantiële invloed hebben op de kostprijs van die dienstverlening voor de lokale besturen.

De beoogde rechtsgrond is beperkt tot de mogelijkheid voor de welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot om via het oprichten van of het toetreden tot een privaatrechtelijke vereniging of een vennootschap en "ter ondersteuning van of in het kader van haar wettelijke opdrachten", een inbreng te doen of participaties te nemen in die rechtspersonen. Daarbij krijgt ze de mogelijkheid om statutair personeel ter beschikking te stellen en om contractueel personeel, infrastructuur, erkenningen en subsidies over te dragen.

Daaraan voegt dit voorstel van decreet toe dat verenigingen of vennootschappen die hoofdzakelijk ondersteunende diensten verlenen aan verenigingen of vennootschappen voor maatschappelijk welzijn, dat doen in het kader van of ter ondersteuning van de statutaire opdrachten van de welzijnsvereniging.

De oprichting van een privaatrechtelijke vereniging of vennootschap door de welzijnsvereniging, of de toetreding van de welzijnsvereniging tot een privaatrechtelijke vereniging of een vennootschap is onderworpen aan het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering. De vereiste samenstelling van het goedkeuringsdossier is vergelijkbaar met de opmaak van het goedkeuringsdossier voor de oprichting van of de toetreding tot een woonzorgvereniging of een woonzorgvennootschap door een OCMW.

Het voorstel tot wijziging van titel 4 van deel 3 van het DLB grijpt significant in op het organieke kader voor de verzelfstandiging van de opdrachten van het OCMW. Om de mogelijke nadelen van die constructie op het vlak van democratische aansturing te ondervangen, werden er drie veiligheden ingebouwd.

In eerste instantie werd de rechtsgrond voor de 'verdere' verzelfstandiging door de welzijnsvereniging beperkt tot de welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot. Op die manier is verzekerd dat in de bestuursorganen van de vereniging of de vennootschap waarin de welzijnsvereniging participeert, vertegenwoordigers van OCMW's of gemeenten zitting hebben. De welzijnsvereniging kan zich in die bestuursorganen alleen laten vertegenwoordigen door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. Bovendien bepaalt dit voorstel dat de vertegenwoordigers van de welzijnsvereniging in de bestuursorganen van de privaatrechtelijke vereniging of de vennootschap steeds over de meerderheid van de stemmen moeten beschikken.

In tweede instantie werd de mogelijkheid tot verdere verzelfstandiging van taken of opdrachten van het OCMW vanuit de privaatrechtelijke vereniging of de vennootschap uitgesloten, omdat de overdrachten van erkenningen, infrastructuur en personeel alleen (opnieuw) overgedragen kunnen worden aan de welzijnsvereniging of het OCMW. Op die manier wordt vermeden dat een cascade van filialisering en een onoverzichtelijke vennootschapsstructuur ontstaat waarover het OCMW geen zeg meer heeft. De inbreng, inclusief de overgedragen erkenningen, moet kunnen terugkeren naar de welzijnsvereniging of het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging. Daarom is het verplicht om dat in de statuten van de vzw of de vennootschap in te schrijven, zodat die mogelijkheid via de statuten wordt gegarandeerd.

In derde instantie werd de categorie van de andere mogelijke deelgenoten van de vzw waarvan de welzijnsvereniging door oprichting of toetreding deelgenoot wordt, beperkt tot de verenigingen zonder winstoogmerk en de sociale ondernemingen, vermeld in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.

Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 pleit voor een vereenvoudiging van de verzelfstandigings- en samenwerkingsvormen voor de lokale besturen. Het is dus geenszins de bedoeling van dit voorstel van decreet om bijkomende verzelfstandigings- of samenwerkingsvormen te creëren. Dat opzet beperkt zich tot een rechtsgrond, onder strikte voorwaarden, voor het oprichten van en het toetreden tot andere rechtspersonen door een welzijnsvereniging, met de mogelijkheid om het statutair personeel ter beschikking te stellen en om contractuele personeelsleden, erkenningen en infrastructuur over te dragen.

In zijn advies meent de Raad van State dat er vragen rijzen in het licht van het gelijkheidsbeginsel en niet-discriminatiebeginsel door de verduidelijking dat de regeling moet toelaten aan welzijnsverenigingen om "in samenwerking met bepaalde

private rechtspersonen", de "meest gunstige constructie [te] verkiezen" en "in een privaatrechtelijke structuur bepaalde subsidies te optimaliseren" (cf. randnummer 8.2 van het advies).

De Raad van State haalt twee pistes van mogelijke discriminatie aan:
- Er zou een verschil in behandeling kunnen ontstaan tussen enerzijds de verenigingen en vennootschappen die door de welzijnsvereniging zijn opgericht, en anderzijds andere verenigingen en vennootschappen. Hoewel ze in concurrentie treden, zouden de eerstgenoemde verenigingen en vennootschappen bepaalde voordelen kunnen genieten op het vlak van terbeschikkingstelling van infrastructuur of personeel, of het verkrijgen van subsidies (door de gelijkschakeling met een welzijnsvereniging, cf. voorgenomen artikel 495/1, vierde en tiende lid, van het DLB), die de andere verenigingen of vennootschappen niet zouden kunnen krijgen.
- Bovendien zouden private rechtspersonen die deelgenoot worden van een door een welzijnsvereniging opgerichte vennootschap, onrechtstreeks, bijvoorbeeld via dividenduitkering, de voormelde voordelen genieten "zonder de (fiscale en andere) voordelen die gelden voor de private sector te verliezen".

Dit voorstel van wijzigingsdecreet biedt de mogelijkheid om de bestaande ongelijkheden te beperken.

Het is duidelijk dat er op fiscaal vlak geen discriminatie of ongelijke behandeling ontstaat:
- Alle rechtspersonen die door de welzijnsvereniging zijn opgericht met toepassing van het decreet, zullen onderworpen zijn aan het gemene fiscaal recht. Er is dus geen onderscheid met rechtspersonen met uitsluitend privaatrechtelijke leden of aandeelhouders die dezelfde activiteiten uitoefenen.
- Dat veruitwendigt zich in de eerste plaats op het vlak van de inkomstenbelastingen. Er is geen sprake van enige keuze op fiscaal vlak die tot een onderscheiden behandeling van louter private initiatieven aanleiding zou geven. Als de opgerichte verenigingen of vennootschappen zich bezighouden met de "exploitatie van een onderneming" of met "verrichtingen van winstgevende aard", zullen ze aan de vennootschapsbelasting onderworpen worden, net zoals verenigingen of vennootschappen met dezelfde activiteiten die alleen privaatrechtelijke leden of aandeelhouders hebben. Hetzelfde geldt voor verenigingen: die zullen op vergelijkbare basis aan de rechtspersonenbelasting kunnen worden onderworpen als verenigingen met uitsluitend privaatrechtelijke leden.
- Op het vlak van de btw kan eveneens duidelijk aangetoond worden dat er een identieke behandeling vastgelegd is voor vergelijkbare handelingen. Voor btw-doeleinden wordt een welzijnsvereniging en een private actor immers op gelijke voet behandeld, zowel voor het onderworpen zijn aan de btw-plicht als (onder meer) voor de toepassing van btw-vrijstellingen en verlaagde btw-tarieven.
- Hetzelfde geldt voor de loonfiscaliteit (taxshift). Die is op een identieke manier en onder identieke voorwaarden van toepassing op zowel entiteiten die met toepassing van het decreet zijn opgericht, als op louter privaatrechtelijke initiatieven.
- Ook op het vlak van de regionale belastingen zullen de entiteiten die met toepassing van het decreet zijn opgericht, onderworpen zijn aan dezelfde principes als privaatrechtelijke initiatieven. Zo bijvoorbeeld op het vlak van de verkooprechten. In tegenstelling tot de welzijnsvereniging zelf zullen door haar opgerichte privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen geen vrijstelling van verkooprecht kunnen genieten (artikel 2.9.6.0.2 van de VCF).

Omwille van het belang van het ruimere kader worden hieronder enkele zaken meer in detail uitgewerkt.

De bedoeling is een gelijke situatie te creëren voor (diensten verstrekt door) welzijnsverenigingen en voor verenigingen en vennootschappen die ze hebben opgericht enerzijds, en de private sector anderzijds.

De voorgenomen verrichtingen door de welzijnsvereniging zullen leiden tot een nauwere afstemming van het fiscale regime van de commerciële activiteiten met het regime dat van toepassing is op de privésector. De welzijnsvereniging is met toepassing van artikel 180, eerste lid, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB) juncto artikel 180, tweede lid, h), van het WIB onderworpen aan de rechtspersonenbelasting zolang ze zich "hoofdzakelijk" bezighoudt met het uitbaten van in casu instellingen van ouderenzorg. Een welzijnsvereniging die andere activiteiten dan de uitbating van instellingen voor ouderenzorg verder wil ontwikkelen, kan via een dergelijke filialisering (afzondering van de activiteiten in een nieuwe rechtspersoon) discussies vermijden over het begrip 'hoofdzakelijk' (in de zin van de voorwaarde dat ze zich hoofdzakelijk met de uitbating van instellingen voor ouderenzorg moet bezighouden). De verdere uitbouw van die (mogelijk zelfs) commerciële activiteiten kan door filialisering toekomstbestendig gemaakt worden zonder de andere activiteiten van de welzijnsvereniging aan de vennootschapsbelasting te onderwerpen.

Loyale concurrentie en het vermijden van deloyale concurrentie en concurrentieverstoring vormden een essentiële drijfveer van de federale wetgever bij de totstandkoming van het huidige fiscale regime dat van toepassing is op de publieke sector. De federale fiscale wetgever heeft in de periode 2014-2015 belangrijke hervormingen doorgevoerd om een gelijk speelveld op fiscaal vlak tussen de publieke en de private sector te creëren of te behouden, onder meer in de zorg.

De basis van die oefening is gelegd met een arrest van het Grondwettelijk Hof (GwH arrest nr. 114/2014 van 17 juli 2014, inzake ETIZ). In die zaak oordeelde het Grondwettelijk Hof dat (in casu) een intercommunale die soortgelijke diensten aan het publiek aanbood als een privaatrechtelijke speler, niet automatisch aan de rechtspersonenbelasting kon worden onderworpen. Dat zou immers tot een deloyale concurrentie aanleiding geven met de private spelers die vergelijkbare diensten aanbieden en aan de vennootschapsbelasting onderworpen zijn. De wetgever heeft daarop gereageerd door met de programmawet van 19 december 2014 het bestaande artikel 180, 1°, van het WIB, dat bepaalde publiekrechtelijke rechtspersonen automatisch aan de rechtspersonenbelasting onderwierp, te schrappen. Het gevolg was dat intercommunales (intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) of andere vergelijkbare entiteiten die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hadden, in principe aan de vennootschapsbelasting zouden worden onderworpen. Ze zullen immers in principe geacht worden om "een onderneming te exploiteren" of "zich bezig te houden met verrichtingen van winstgevende aard" (cf. artikel 5, a), van het WIB juncto artikel 179 van het WIB) vanwege de karakteristieken van de handelsvennootschap.

De federale fiscale wetgever stelde vast dat bepaalde publiekrechtelijke rechtspersonen zich om historische redenen georganiseerd hadden in de vorm van handelsvennootschappen (cf. wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales). Door die historische wetgeving werd een ziekenhuis dat door een OCMW of intercommunale werd uitgebaat, aan de vennootschapsbelasting onderworpen vanwege de rechtsvorm van de handelsvennootschap (voornamelijk een probleem bij Waalse OCMW's en intercommunales), terwijl een privaatrechtelijk ziekenhuis in de regel als vzw georganiseerd is en aan de rechtspersonenbelasting onderworpen is. De wetgever wilde beide ziekenhuizen, die met elkaar in concurrentie treden, gelijk behandelen. Om die reden werd in de wet ingeschreven dat bepaalde types publiekrechtelijke rechtspersonen, als ze bepaalde activiteiten uitoefenen, ondanks hun rechtsvorm alsnog aan de rechtspersonenbelasting onderworpen kunnen worden (artikel 86 e.v. van de wet van 10 augustus 2015). Dat is de oorsprong

van de huidige bepaling die de welzijnsverenigingen onderwerpt aan de rechtspersonenbelasting als ze zich "hoofdzakelijk" bezighouden met in casu de exploitatie van instellingen van bejaardenzorg.

Die fiscale regeling is al voorgelegd aan het Grondwettelijk Hof in het kader van een vernietigingsberoep.

Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat publieke en private zorginstellingen (i) met elkaar in concurrentie treden en (ii) dat de wetgever om die reden voldoende kon verantwoorden dat de publiekrechtelijke entiteiten die eenzelfde activiteit uitoefenden (de uitbating van een ziekenhuis, instelling voor mindervaliden of instelling voor bejaarden), zelfs als ze opereerden in de vorm van een handelsvennootschap, "automatisch" aan de rechtspersonenbelasting zouden worden onderworpen (tenminste als ze zich "hoofdzakelijk" met die activiteiten bezighouden). Dat gebeurde immers net om deloyale concurrentie vanuit de privésector het hoofd te kunnen bieden (Grondwettelijk Hof 21 december 2017, 145/2017):

"B. 48.2. Uit hetgeen in B.28.1 en B.28.2 is uiteengezet blijkt dat de onvoorwaardelijke onderwerping aan de rechtspersonenbelasting van de bij artikel 180, 1°, van het WIB 1992 beoogde samenwerkingsverbanden ten doel heeft te vermijden dat in het bijzondere domein van de uitbating van ziekenhuizen en andere verzorgingsinstellingen de openbare actoren worden blootgesteld aan een deloyale fiscale concurrentie van de private actoren op de markt. (…)"

Het bijzondere fiscale stelsel van de welzijnsvereniging is dus tot stand gekomen om deloyale concurrentie vanuit de privésector te vermijden. Dat was voor het Grondwettelijk Hof voldoende om te besluiten tot de afwezigheid van enige discriminatie of ongelijke behandeling.

De nieuwe regeling van het decreet past volledig binnen het bestaande fiscale stelsel en de voormelde doelstellingen van de federale fiscale wetgever. Terwijl een welzijnsvereniging "automatisch" onderworpen is aan de rechtspersonenbelasting als ze – hoofdzakelijk – instellingen uitbaat die "oorlogsslachtoffers, mindervaliden, bejaarden, beschermde minderjarigen of behoeftigen bijstaat" (artikel 180, eerste lid, 1°, van het WIB 1992; zie hierboven), geldt dat niet voor de vennootschappen (of verenigingen) die in het kader van de voorgenomen regeling worden opgericht. die worden immers niet gekwalificeerd als "verenigingen beheerst door" deel 3, titel 4, van het DLB (cf. artikel 180, tweede lid, h), van het WIB).

De op die manier door de welzijnsvereniging op te richten verenigingen of vennootschappen zullen onderworpen zijn aan de gemeenrechtelijke fiscale regels over de vennootschapsbelasting, respectievelijk de rechtspersonenbelasting. Ze zullen dus geen afzonderlijk fiscaal regime genieten. Voor alle duidelijkheid: er bestaat dan geen 'keuze' tussen het stelsel van de rechtspersonenbelasting of dat van de vennootschapsbelasting. Het toepasselijke stelsel wordt bepaald door de fiscale wet (die van openbare orde is) en vloeit voort uit de activiteiten van de vereniging of vennootschap. Als ze een onderneming exploiteert of zich bezighoudt met verrichtingen van winstgevende aard, zal die vereniging of vennootschap in principe onderworpen worden aan de vennootschapsbelasting. Er bestaat met andere woorden geen enkel gevaar voor afzonderlijke fiscale regimes gekoppeld aan bepaalde activiteiten waardoor die entiteiten door een afwijkend fiscaal regime van private spelers in een deloyale fiscale concurrentie zouden kunnen treden (cf. GwH 17 juli 2017, nr. 114/2014 en GwH 21 december 2017, nr. 145/2017).

Praktisch en bij wijze van voorbeeld: als de op die manier opgerichte vereniging of vennootschap een onderneming exploiteert of verrichtingen van winstgevende aard stelt (bijvoorbeeld door hoofdzakelijk een activiteit te ontwikkelen die in directe concurrentie staat met privéspelers, zoals de levering van maaltijden aan

zorginstellingen), zal die entiteit onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting. Er is dus een gelijk speelveld als dat van eventuele concurrenten uit de private sector die vergelijkbare activiteiten ontwikkelen. Zo staat bijvoorbeeld ook vast dat als een vennootschap die met toepassing van de voorgenomen bepalingen is opgericht, dividenden zou uitkeren aan haar (deels private) aandeelhouders, ze onderworpen zal zijn aan de vennootschapsbelasting.

In principe is eenieder die in de uitoefening van zijn economische activiteit geregeld en zelfstandig met of zonder winstoogmerk, hoofdzakelijk of aanvullend, leveringen van goederen of diensten verricht, krachtens artikel 4 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (WBTW), een btw-belastingplichtige.

Op het algemene principe van btw-plicht is in artikel 6 van het WBTW evenwel een uitzondering opgenomen ten behoeve van publiekrechtelijke lichamen (de staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de agglomeraties, de gemeenten en de openbare instellingen).

Voor een openbare instelling geldt artikel 6 van het WBTW en dus de uitsluiting van de btw-plicht alleen als:
- een van de overheidsinstellingen die de instelling heeft opgericht, onderscheiden rechtspersoonlijkheid bezit;
- die instelling wordt opgericht door een wet, een koninklijk of ministerieel besluit, een decreet of een verordening (oprichting bij wijze van stichting);
- die instelling wordt opgericht met als doel bepaalde collectieve behoeften van algemeen belang te bevredigen;
- die instelling autonomie geniet in de uitoefening van haar activiteiten, meer bepaald voor de organisatie en het beheer ervan;
- die instelling in meer of mindere mate onderworpen blijft aan diverse controles, waaronder het toezicht van de overheid.

Bovendien zijn de beoogde publiekrechtelijke lichamen alleen uitgesloten van de btw-plicht als ze werkzaamheden en handelingen verrichten in hun hoedanigheid van overheid. Het gaat hier meer bepaald om de werkzaamheden die ze verrichten in het kader van het specifiek voor hen geldende juridische regime, met uitsluiting van de werkzaamheden die ze onder dezelfde juridische voorwaarden als particuliere marktdeelnemers verrichten. Tot de specifieke opdracht van een publiekrechtelijk lichaam behoren zeker de handelingen die tot uiting komen in wilsdaden die aan particulieren worden opgelegd, in die zin dat ze eraan moeten gehoorzamen of dat ze, als ze er niet aan gehoorzamen, ertoe worden gedwongen om er zich naar te schikken. Dat is het geval als het verrichten van die handelingen het gebruik van overheidsprerogatieven impliceert (Btw-Commentaar, boekwerk I, hoofdstuk 1, afdeling 6, titel 1, D). Als voorbeelden van handelingen verricht als overheid kunnen onder meer worden aangehaald: het tegen vergoeding verstrekken van identiteitskaarten, het tegen vergoeding ter beschikking stellen van staanplaatsen op een kermis of een jaarmarkt, het tegen vergoeding verlenen van wegvergunningen en het tegen vergoeding verlenen van parkeergelegenheid op de openbare weg.

Als het verrichten van die werkzaamheden of handelingen in hun hoedanigheid van niet-btw-plichtige ertoe zou leiden dat er een concurrentieverstoring van enige betekenis zou kunnen ontstaan, zullen ze voor die handelingen toch beschouwd worden als een btw-plichtige (artikel 6, tweede lid, van het WBTW). Het gaat daarbij niet alleen om daadwerkelijke concurrentieverstoring, maar ook om potentiële concurrentie, voor zover die reëel en niet zuiver hypothetisch is.

Er wordt aangenomen dat er sprake is van concurrentieverstoring van enige betekenis als cumulatief aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- de openbare lichamen verrichten dezelfde handelingen als andere economische operatoren, voornamelijk uit de privésector;

- het verrichten van die handelingen leidt tot een reële of zelfs potentiële concurrentieverstoring van enige betekenis, waarvan de behandeling als niet-belastingplichtige de oorzaak is;
- het gaat om ofwel een reële of zelfs potentiële concurrentieverstoring in het nadeel van particuliere concurrenten, ofwel een dergelijke concurrentieverstoring in het nadeel van de betreffende publiekrechtelijke lichamen.

Of de concurrentieverstoring "van enige betekenis" is, moet beoordeeld worden per werkzaamheid. De btw-administratie neemt daarbij het standpunt in dat er geen sprake is van concurrentieverstoring van enige betekenis als de jaarlijkse omzet van de werkzaamheid het bedrag van 25.000 euro niet overschrijdt.

Tot slot worden ze voor een aantal, weliswaar limitatief opgesomde, werkzaamheden (zonder verdere analyse naar concurrentieverstoring) onderworpen aan de btw-plicht als die werkzaamheden niet van onbeduidende omvang zijn (en de jaarlijkse omzet van die werkzaamheid meer bedraagt dan 25.000 euro). Voor die werkzaamheden wordt concurrentieverstoring verondersteld. Het gaat hierbij onder andere om de volgende werkzaamheden (artikel 6, derde lid, van het WBTW): de levering en voorziening van water, gas en elektriciteit, de levering van telecommunicatiediensten, de levering van goederen en het verrichten van diensten in het kader van de exploitatie van havens, bevaarbare waterlopen en vlieghavens enzovoort.

De alinea hierboven is ook van toepassing op handelingen die krachtens artikel 44 van het WBTW zijn vrijgesteld. Het gaat daarbij onder meer om:
- werkzaamheden verricht door ziekenhuizen (artikel 44, §2, 1°, a), van het WBTW);
- werkzaamheden in het kader van maatschappelijk werk en sociale zekerheid, zoals de diensten verricht door instellingen die bejaardenzorg en/of jeugdzorg tot doel hebben, diensten verricht door instellingen van gezinshulp enzovoort.

Als de jaarlijkse omzet uit een of meer werkzaamheden afzonderlijk meer dan 25.000 euro bedraagt, zal het publiekrechtelijk lichaam voor die werkzaamheden als een btw-plichtige beschouwd worden. Een uitsluiting van de btw-plicht is alleen mogelijk op voorwaarde dat de btw-administratie een gemotiveerd verzoek aanvaardt waarbij het publiekrechtelijk lichaam het vermoeden van belastingplicht weerlegt door de afwezigheid van concurrentieverstoring aannemelijk te maken.

De welzijnsvereniging wordt opgericht bij wijze van vereniging en niet bij wijze van stichting. Een welzijnsvereniging wordt op die manier niet gekwalificeerd als een openbare instelling in de zin van artikel 6 van het WBTW, waardoor ze dus ook niet uitgesloten wordt van de btw-plicht. Een welzijnsvereniging moet dan ook steeds beschouwd worden als een normale btw-belastingplichtige in de zin van artikel 4 van het WBTW.

De btw-administratie heeft dat bovendien bevestigd: "Gelet op de bepalingen van titel VIII van het decreet van 19.12.2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (BS 24.12.2008) dient te worden besloten dat een individuele OCMW-vereniging (soms ook zorgbedrijf genoemd) niet wordt opgericht door een wet, een koninklijk of ministerieel besluit, een decreet of een verordening. Niettegenstaande de figuur van de OCMW-vereniging omstandig wordt toegelicht in voornoemd decreet van 19.12.2008, wordt een individuele OCMW-vereniging steeds opgericht bij wijze van vereniging, meer bepaald ingevolge een beslissing van een lokaal openbaar bestuur of een overeenkomst gesloten tussen meerdere lokale openbare besturen binnen de krijtlijnen van dat decreet.

Gelet op het voorgaande en op het feit dat de hiervoor genoemde voorwaarden aldus nooit cumulatief voldaan kunnen zijn (z. ook punt 4 van voornoemde

circulaire AAFisc Nr. 42/2015) dient een OCMW-vereniging steeds als een belastingplichtige in de zin van artikel 4 van het Btw-Wetboek te worden aangemerkt."

Op basis van de definitie die in artikel 4 van de btw-wetgeving is opgenomen, moet als een belastingplichtige worden beschouwd: "eenieder die in de uitoefening van een economische activiteit geregeld en zelfstandig, met of zonder winstoogmerk, hoofdzakelijk of aanvullend, leveringen van goederen of diensten verricht".

Onder de term "eenieder" moet worden verstaan (Btw-Commentaar, boekwerk I, hoofdstuk 1, afdeling 3, titel 2):

"
- natuurlijke of fysieke personen;
- rechtspersonen: vennootschappen of verenigingen waaraan de wet rechtspersoonlijkheid toekent (1) evenals economische samenwerkingsverbanden en Europese economische samenwerkingsverbanden
  (1) Een vennootschap of een vereniging waaraan rechtspersoonlijkheid wordt toegekend is een rechtssubject dat zelfstandig drager is van rechten en plichten. Er ontstaat een patrimonium dat afgescheiden is van het patrimonium van de vennoten. Dat is met name het geval voor de handelsvennootschappen (vennootschap onder firma, commanditaire vennootschap, besloten vennootschap, naamloze vennootschap, coöperatieve vennootschap), voor de burgerlijke vennootschappen die de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen en voor de verenigingen zonder winstoogmerk.
  Rechtspersoonlijkheid wordt onder meer ook toegekend aan de Staat, aan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, aan de provincies, de gemeenten en de agglomeratie Brussel, aan de openbare instellingen en aan de intercommunale verenigingen.
- verenigingen en groeperingen van personen die gemeenschappelijk een werkzaamheid uitoefenen maar die niet als rechtspersoon worden erkend: maatschappen …
- btw-eenheden (artikel 4, § 2, van het Btw-wetboek)".

Bijgevolg moet de btw-plicht in principe individueel beoordeeld worden en dus niet per groep van belastingplichtigen (met uitzondering van de btw-eenheid). Dat heeft tot gevolg dat tussen gelieerde personen het btw-statuut van de ene noch doorwerking, noch invloed heeft op het btw-statuut van de andere (met uitzondering van de btw-eenheid).

Een arrest van het Hof van Beroep van Gent heeft de bovengenoemde zienswijze al bevestigd in de relatie tussen OCMW's en de verenigingen die ze hebben opgericht door te stellen dat "het feit dat OCMW's zelf publiekrechtelijke lichamen zijn en als overheid optreden niet inhoudt dat de door hen opgerichte verenigingen, zelfs al vallen deze onder dezelfde controle en administratief toezicht als de OCMW's zelf, publiekrechtelijke lichamen zijn".

De welzijnsvereniging houdt zich voornamelijk bezig met activiteiten in het kader van maatschappelijk werk en sociale zekerheid die voor btw-doeleinden kunnen worden vrijgesteld van btw (artikel 44, §2, 2°, van het WBTW). De btw-vrijstelling kan echter alleen worden toegepast als die activiteiten worden verricht door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend. Met "andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend", worden bedoeld (beslissing nr. E.T. 94.156 van 25 juli 2005):
- de instellingen die een formele erkenning genieten, in de gevallen waarin de bevoegde federale, regionale of gewestelijke overheid in een formele erkenning voorziet;

– de instellingen waarvan de diensten en nauw daarmee samenhangende leveringen van goederen worden verricht in overeenstemming met de voor die instellingen geldende reglementering.

Het maakt daarbij geen verschil of de instelling een natuurlijk persoon of een rechtspersoon is, noch of die instelling van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke aard is.

Specifiek voor de bejaardenzorg heeft de btw-administratie het voormelde standpunt ook bevestigd (Btw-Commentaar, boekwerk II, hoofdstuk 9, afdeling 9, titel 1):

"Vermits het verlenen van die erkenning gebaseerd is op het nakomen van de door de bevoegde overheid bepaalde voorwaarden die onder meer ook de sociale aspecten van de door bedoelde instellingen verstrekte bejaardenzorg beogen, worden de privaatrechtelijke instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben, op voorwaarde dat ze als zodanig door de bevoegde overheid zijn erkend en ze prijzen toepassen die goedgekeurd zijn door de Minister van Economische Zaken, voor de toepassing van de btw, geacht te handelen onder sociale voorwaarden, welke vergelijkbaar zijn met die welke gelden voor de publiekrechtelijke instellingen.

Bijgevolg zijn de privaatrechtelijke instellingen die aan bovengenoemde voorwaarden voldoen, ongeacht de juridische vorm waarin ze zijn opgericht, op grond van artikel 44, § 2, 2°, van het Btw-Wetboek eveneens van de belasting vrijgesteld."

Met betrekking tot de toepassing van de verlaagde tarieven voor werken in onroerende staat zoals bepaald in rubriek XXXI en XXXVIII van tabel A, van het koninklijk besluit nr. 20 heeft de wetgever bepaald dat die zowel ingeroepen kunnen worden door publiekrechtelijke als door privaatrechtelijke rechtspersonen die belast zijn met het beheer van de bedoelde inrichtingen in rubriek XXXI, §2, en rubriek XXXVIII, §2, tabel 1, van het koninklijk besluit nr. 20 (onder meer instellingen voor bejaardenzorg). De wetgever heeft dan ook geen onderscheid willen maken tussen niet-belastingplichtige publiekrechtelijke lichamen en belastingplichtige privaatrechtelijke personen.

De verwijzing naar de taxshift als een voordeel van private structuren is terecht (cf. advies Raad van State, p. 13). Maar dat "voordeel" is een maatregel van algemene strekking die alleen van toepassing kan zijn als de opgerichte entiteiten aan alle voorwaarden voldoen (artikel 275/7 van het WIB met verwijzing naar het koninklijk besluit van 18 juli 2002).

De taxshift is van toepassing voor de zorgsector op werknemers die onder het toepassingsgebied van cao 330 vallen (wat niet mogelijk is als de werkgever een publiekrechtelijke entiteit is, zoals een welzijnsvereniging). Ook in dat geval is geen sprake van enige specifieke voordelen die verbonden zijn aan het feit dat de entiteiten mee zijn opgericht door een welzijnsvereniging, en dus evenmin van deloyale fiscale concurrentie of ongelijke behandeling met andere private spelers die werknemers hebben onderworpen aan dezelfde cao.

Tot slot kan daarbij ook naar de regionale fiscaliteit worden verwezen. Ook daarvoor is er geen sprake van een verschil in behandeling dat zou worden gecreëerd tussen enerzijds entiteiten die door een welzijnsvereniging worden opgericht met toepassing van de voorgenomen wetgeving, en anderzijds privaatrechtelijke entiteiten met alleen privaatrechtelijke leden of aandeelhouders.

Zo bestaat er geen twijfel over dat de vrijstelling van het verkooprecht zoals die bestaat voor OCMW's of voor verenigingen die op grond van de OCMW-wetgeving of -decreten zijn opgericht (artikel 2.9.6.0.2, eerste lid, 9°, van de VCF) of de vrijstelling voor overdrachten ten algemene nutte aan tot onteigening bevoegde

rechtspersonen (artikel 2.9.6.0.3, eerste lid, 1°, van de VCF), niet van toepassing kan zijn op de verenigingen of vennootschappen die met toepassing van de voorgenomen decreten zijn opgericht. Met andere woorden: dat is een volstrekt gelijke behandeling met de zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen die geen welzijnsvereniging als lid of aandeelhouder hebben.

De Raad van State verwijst zoals hierboven al is vermeld, ook naar "andere" voordelen die mogelijk "onrechtstreeks, bijvoorbeeld via dividenduitkering" aan private investeerders in door de welzijnsvereniging opgerichte vennootschappen zouden kunnen toekomen.

Ook daarbij is een belangrijke fiscale kanttekening te maken en moet de positie van de Raad van State genuanceerd worden. Op basis van vaststaande rechtspraak en rulingpraktijk kunnen entiteiten die dividenden uitkeren, immers niet onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting en zullen ze dus aan de vennootschapsbelasting onderworpen zijn. Bijgevolg dient in principe gehandeld te worden volgens de regels van de markconformiteit. Zo zal een dergelijke vennootschap geen niet-marktconforme voordelen kunnen verkrijgen van een entiteit of aandeelhouder die aan de vennootschapsbelasting onderworpen is, zonder dat die fiscaal als verkregen abnormale of goedgunstige voordelen worden gekwalificeerd en dus een minimale belastbare grondslag vormen in de vennootschapsbelasting (artikel 79 van het WIB juncto artikel 207 van het WIB).

Het voornaamste probleem op dat vlak lijkt voor de Raad van State te liggen in de gelijkschakeling van de betrokken op te richten entiteiten met de welzijnsvereniging voor wat betreft te verkrijgen subsidies, erkenningen en vergunningen, en het feit dat de welzijnsvereniging erkenningen, personeel en infrastructuur kan overdragen naar de betrokken op te richten entiteiten. Volgens de Raad van State zouden die voordelen – waarbij de vraag kan worden gesteld of een en ander wel degelijk als "voordeel" kan worden beschouwd – een ongelijkheid (kunnen) creëren tussen de entiteiten die door de welzijnsvereniging, al dan niet samen met een private partner, zijn opgericht enerzijds, en de andere privaatrechtelijke entiteiten die niet op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet zijn opgericht, anderzijds, nu de eerste categorie wel van die voordelen zou kunnen genieten, terwijl de tweede categorie dat niet zou kunnen.

Evenwel kan worden opgemerkt dat er – in tegenstelling tot wat de Raad van State lijkt voor te houden – geen ongelijkheid wordt gecreëerd tussen privaatrechtelijke entiteiten die zijn opgericht op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet en andere privaatrechtelijke entiteiten.

Wat betreft de mogelijkheid voor een welzijnsvereniging om infrastructuur over te dragen of ter beschikking te stellen aan een vereniging of vennootschap die op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet wordt opgericht, geldt dat een dergelijke overdracht fiscaal aan dezelfde regels onderworpen zou zijn als de overdracht door een privaatrechtelijke speler. Ook van bestaande privaatrechtelijke non-profitentiteiten kunnen om niet bepaalde goederen of infrastructuur ter beschikking gesteld worden aan een privaatrechtelijke vereniging met uitsluitend privaatrechtelijke leden. Er is dus geen verschil met de vereniging die zou worden opgericht met toepassing van het voorgenomen decreet. Ook de verdere gevolgen nadat de goederen aan de vzw zijn overgedragen (afschrijvingen enzovoort), zijn volstrekt gelijklopend. Ook bij andere vormen van terbeschikkingstelling (aankoop, huur enzovoort) is er geen verschil tussen beide types verenigingen.

In de mate dat de terbeschikkingstelling zou gebeuren naar vennootschappen, moet rekening gehouden worden met de regels van de vennootschapsbelasting die hierboven al kort zijn beschreven. Dat wil zeggen dat beide types entiteiten (zuiver privaatrechtelijke vennootschappen en vennootschappen die zijn opgericht met

toepassing van het voorgenomen decreet), bij eventuele verkregen voordelen van een onderneming op dezelfde fiscale manier behandeld zullen worden in de vennootschapsbelasting.

Marktconformiteit zal dus de regel zijn in het handelen, onder meer door de toepassing van de vennootschapsbelasting.

Verder moet rekening gehouden worden met de wettelijke verplichtingen voor waardering, attestering door een revisor, het opstellen van een financieel plan (cf. voorgenomen artikel 495/3, §2, 6°, van het DLB) enzovoort. Een en ander dient als bijkomende waarborg om een marktconforme overdracht of terbeschikkingstelling te garanderen. Het is ook om die reden dat in het voorstel van (het nieuwe) artikel 495/1, vierde lid, is bepaald dat de overdracht of terbeschikkingstelling van infrastructuur alleen mogelijk is "met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen".

Het is dus geenszins zo dat een vereniging of vennootschap die is opgericht op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet zonder meer, en op basis van een niet-marktconforme vergoeding, bepaalde infrastructuur zou kunnen overnemen van de welzijnsvereniging of daarover zou kunnen beschikken in een andere setting dan dit zou kunnen voor een louter privaatrechtelijke vereniging of vennootschap. In die zin wordt dus geen "voordeel" gecreëerd voor de privaatrechtelijke vereniging of vennootschap die is opgericht op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet. Net zoals de andere privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen zullen ze zich moeten houden of in voorkomend geval moeten conformeren aan de geldende regelgeving, ongeacht de entiteit (namelijk de welzijnsvereniging) die de infrastructuur overdraagt of ter beschikking stelt.

Het bestuurlijk toezicht is niet louter theoretisch, maar uit zich ook in de ruimere regelgeving zoals die van toepassing is, zoals het toezicht, de verplichting om een motiveringsnota en financieel plan op te stellen enzovoort. Daarnaast kan een welzijnsvereniging statutaire personeelsleden ter beschikking stellen en contractuele personeelsleden overdragen aan een vereniging of vennootschap die op grond van het voorstel van wijzigingsdecreet is opgericht en die de bijzondere waarborgen hiervoor respecteert. Dit voorstel van wijzigingsdecreet schrijft daarbij uitdrukkelijk voor dat de vereniging of vennootschap die personeel overneemt, bijzondere waarborgen in acht moet nemen.

In de eerste plaats schrijft dit voorstel van wijzigingsdecreet voor dat de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel alleen mogelijk is "met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen". De welzijnsvereniging en/of de vereniging of entiteit aan wie personeel wordt overgedragen, zal dus rekening moeten houden met de geldende regelgeving, net zoals dat geldt voor privaatrechtelijke verenigingen en entiteiten die niet op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet zijn opgericht. Zo zal bijvoorbeeld in voorkomend geval rekening moeten worden gehouden met de Europese regelgeving over de overdracht van personeel en cao 32bis.

Verder bepaalt dit voorstel van wijzigingsdecreet dat de statutaire personeelsleden bij hun terbeschikkingstelling in elk geval de aard van hun dienstverband, hun graad, de voortzetting van hun functionele loopbaan, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatiegeld en hun salarisschaal moeten behouden. Op basis daarvan lijkt niet onmiddellijk een voordeel te worden gecreëerd, in vergelijking met privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen die niet op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet zijn opgericht. De vereniging of vennootschap die op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet is opgericht, moet namelijk de – mogelijk nadeliger – situatie van de statutaire personeelsleden behouden voor de volledige duur van de terbeschikkingstelling, zonder mogelijkheid om

– eventueel voordeliger – contractuele arbeidsvoorwaarden te hanteren (die wel door zuiver privaatrechtelijke verenigingen en vennootschappen kunnen worden gehanteerd).

Ook wat de contractuele personeelsleden betreft, bevat dit voorstel van wijzigingsdecreet bijzondere waarborgen. De contractuele personeelsleden moeten daarnaast ook minstens de rechten en verplichtingen behouden die in hun arbeidsovereenkomst zijn omschreven. Bovendien moeten ze ook de rechtspositieregeling die op hen van toepassing was voor de overdracht, voor minstens één jaar na de overdracht behouden. Ook op dat punt wordt voor de vereniging of vennootschap die is opgericht op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet, geen voordeel gecreëerd ten opzichte van andere privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen. De voorwaarden die voor de overdracht van toepassing waren, moeten namelijk worden behouden.

In elk geval vallen de contractuele personeelsleden die werkzaam zijn in een privaatrechtelijke vereniging of vennootschap die is opgericht op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet, onder hetzelfde wettelijke stelsel als de contractuele personeelsleden van een andere privaatrechtelijke vereniging of vennootschap. Daarin bestaat geen verschil (en bijgevolg ook geen ongelijkheid).

Wat betreft de gelijkstelling met de welzijnsvereniging op het vlak van erkenningen, geldt krachtens (het nieuwe) artikel 495/1, tiende lid, juncto (het nieuwe) artikel 495/2, tweede lid, van het decreet over het lokaal bestuur dat de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, voor het verkrijgen van erkenningen wordt gelijkgesteld met de welzijnsvereniging. Daaruit volgt dat een welzijnsvereniging een erkenning kan overdragen aan een vereniging of vennootschap die ze, al dan niet samen met een private partner, heeft opgericht. Toch is uitdrukkelijk bepaald dat die gelijkstelling geldt "met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen". Als een welzijnsvereniging een erkenning wil overdragen aan een vereniging of vennootschap die ze heeft opgericht, moet ze daarvoor de geldende, wettelijk voorgeschreven procedures volgen, net zoals dat geldt voor zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen. Het is dus geenszins zo dat de welzijnsvereniging erkenningen zonder meer kan overdragen aan een vereniging of vennootschap die ze heeft opgericht.

In dat verband geldt dat als de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, een erkenning wil verkrijgen door die over te nemen van de welzijnsvereniging, ze in elk geval ook zal moeten beantwoorden aan de toepasselijke voorwaarden die in de wetgeving zijn vastgesteld voor ze over een bepaalde erkenning kan beschikken (bijvoorbeeld voldoen aan bijzondere erkenningsvoorwaarden), net zoals dat geldt voor zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen die niet door een welzijnsvereniging zijn opgericht. Op dat vlak wordt dus geen ongelijkheid gecreëerd.

Daarnaast is het mogelijk dat de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, met de welzijnsvereniging wordt gelijkgesteld voor het verkrijgen van bepaalde erkenningen. Als op die wijze de welzijnsvereniging, door haar bijzonder statuut, op basis van een bepaalde regelgeving in aanmerking zou komen voor het verkrijgen van een erkenning, terwijl een zuiver privaatrechtelijke vereniging of vennootschap daarvoor niet in aanmerking zou komen, geldt dat geen (bijkomende) ongelijkheid wordt gecreëerd.

Het feit dat de welzijnsvereniging – en door de gelijkstelling ook de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht – aanspraak zou maken op een bepaalde erkenning, terwijl een zuiver privaatrechtelijke vereniging of vennootschap dat niet zou kunnen, is dan namelijk het gevolg van een bijzondere publieke, in voorkomend geval maatschappelijke taak die aan die erkenning is

verbonden en die de welzijnsvereniging (en hogerop het OCMW) moet uitoefenen (en die om die reden niet kan worden uitgeoefend door zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen, voor zover daar al sprake van zou zijn).

Het is in dat verband niet uitgesloten – onverminderd de vaststelling dat aan de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, geen essentiële overheidstaken kunnen worden overgedragen – dat de welzijnsvereniging bepaalde taken die aan dergelijke specifieke erkenningen verbonden zijn, wil overdragen aan een vereniging of vennootschap die ze heeft opgericht – enkel en alleen voor de uitoefening van die bepaalde maatschappelijke taak –, zonder dat de vereniging of vennootschap daarbij in concurrentie treedt met een zuiver privaatrechtelijke vereniging of vennootschap. De erkenning is namelijk verbonden aan een maatschappelijke taak die niet wordt uitgeoefend door zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen. Bijgevolg ontstaat er geen (bijkomende) ongelijkheid, aangezien er geen sprake is van gelijke situaties.

Wat betreft de gelijkstelling van de welzijnsvereniging op het vlak van subsidies, geldt opnieuw dat een en ander alleen mogelijk is "met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen". Als een vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, bepaalde subsidies wil verkrijgen – rechtstreeks of via de welzijnsvereniging – geldt dat die vereniging of vennootschap in elk geval zal moeten beantwoorden aan de wettelijke vereisten en voorwaarden die zijn verbonden aan het verkrijgen van zulke subsidies. Daarin bestaat geen ongelijkheid met de zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen.

Voor zover de gelijkstelling met de welzijnsvereniging op het vlak van subsidies tot gevolg zou hebben dat de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, aanspraak kan maken op bepaalde "publieke" subsidies waarop een zuiver privaatrechtelijke vereniging of vennootschap geen aanspraak kan maken, kan worden opgemerkt dat een en ander ook kan worden verantwoord op basis van de specifieke publieke, in voorkomend geval maatschappelijke taak waarmee de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, eventueel zou worden belast.

Als verzelfstandigde entiteit van het OCMW kan de welzijnsvereniging namelijk ook worden belast met welbepaalde maatschappelijke taken die aanleiding geven tot de toekenning van bepaalde publieke subsidies. Zo moeten (mogelijk) bijvoorbeeld bepaalde diensten worden aangeboden of verleend aan burgers tegen een niet-marktconforme prijs, in ruil waarvoor de welzijnsvereniging dan subsidies ontvangt (door de kwalificatie van die diensten als maatschappelijke taak). Als dergelijke taken zouden worden overgedragen aan de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht – voor zover het niet om essentiële overheidstaken gaat – lijkt het aannemelijk dat de vereniging of vennootschap in dat verband ook aanspraak kan maken op de subsidies waarop ook de welzijnsvereniging aanspraak kon maken. Daarbij kan worden opgemerkt dat die taken van maatschappelijk belang niet worden uitgeoefend door zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen, en dat er in die zin dus evenmin een (bijkomende) ongelijkheid wordt gecreëerd (opnieuw omdat geen sprake is van gelijke situaties).

Wat betreft de gelijkstelling van de welzijnsvereniging op het vlak van vergunningen, kan worden verwezen naar de toelichting bij de gelijkstelling op het vlak van erkenningen en subsidies (zie hoger).

Overigens kan worden opgemerkt dat dit voorstel van wijzigingsdecreet uitdrukkelijk bepaalt dat erkenningen, personeel en infrastructuur niet verder kunnen worden overgedragen of ter beschikking gesteld aan dochterentiteiten van de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, dan wel

aan andere entiteiten. Zoals ook in deze toelichting verduidelijkt wordt, is een verdere filialisering op grond van dit voorstel van wijzigingsdecreet uitdrukkelijk uitgesloten om te vermijden dat erkenningen, personeel en/of infrastructuur finaal zou worden ingebracht in entiteiten waarover de welzijnsvereniging en (finaal) het OCMW geen zeggenschap meer zouden hebben.

In die zin zullen de erkenningen, het (statutair) personeel en de infrastructuur steeds verbonden blijven aan de vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging is opgericht, of in voorkomend geval aan de welzijnsvereniging zelf. Het is dus geenszins zo dat – uiteindelijk – een vereniging of vennootschap waarover de welzijnsvereniging en (finaal) het OCMW geen zeggenschap meer zouden hebben, aanspraak zou kunnen maken op bepaalde erkenningen die alleen aan de welzijnsvereniging of het OCMW kunnen worden toegekend (voor een specifieke taak van maatschappelijk belang, zoals hierboven is beschreven). Evenmin zou bepaalde infrastructuur of personeel op die manier kunnen worden overgedragen aan entiteiten waarin de welzijnsvereniging en (finaal) het OCMW geen zeggenschap meer zouden hebben. Bij de ontbinding van een vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging samen met een private partner is opgericht, kan die private partner dus geen aanspraak maken op infrastructuur, personeel en/of erkenningen, omdat daardoor bepaalde voordelen zouden worden gecreëerd ten opzichte van andere zuiver privaatrechtelijke verenigingen of vennootschappen.

Wat de opmerking van de Raad van State betreft dat er een ongelijkheid zou ontstaan tussen private rechtspersonen die deelnemen aan een vereniging of vennootschap die door de welzijnsvereniging wordt opgericht, en andere private rechtspersonen die daaraan niet deelnemen, geldt dus dat er geen bijzondere voordelen worden gecreëerd voor die private partner die deelneemt aan de vereniging of vennootschap die door een welzijnsvereniging wordt opgericht (zie hierboven, wat betreft de uitkering van dividenden en de mogelijkheid om erkenningen, infrastructuur en/of personeel te verwerven).

Daarbij kan nog worden opgemerkt – voor zover al enige ongelijkheid zou worden gecreëerd – dat de welzijnsvereniging verplicht zal zijn de toepasselijke wetgeving en algemene (Europese) beginselen over gelijkheid, transparantie en mededinging na te leven als ze een samenwerking met een private partner wil aangaan. Het lijkt daarbij niet ondenkbaar dat doorgaans een transparante bevragingsprocedure zal moeten worden georganiseerd opdat de welzijnsvereniging een samenwerking met een private partner kan aangaan. In die zin zouden dus alle potentieel geïnteresseerde partijen mogelijk kunnen meedingen naar een samenwerking met de private partner en ook in aanmerking kunnen komen voor de eventuele voordelen waarover de Raad van State het heeft, ook al kan worden vastgesteld dat van dergelijke voordelen geen sprake is. Ook in die optiek is van een ongelijke behandeling geen sprake.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 19, §1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) moet het voorstel van decreet vermelden dat het om een gemeenschaps- of een gewestaangelegenheid gaat. Het voorliggende voorstel van decreet regelt aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn (artikel 5, §1, II, 2°, van de BWHI) en aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, wat de ondergeschikte besturen (artikel 6, §1, VIII, van de BWHI) en het toezicht (artikel 7, §1, van de BWHI) betreft.

Artikel 2

Artikel 474, §2, machtigt de Vlaamse Regering om de beperkingen en de toekenningsvoorwaarden vast te stellen van de andere vergoedingen voor mandatarissen van de gemeente of van het OCMW die hun bestuur vertegenwoordigen in de bestuursorganen van een vereniging of een vennootschap voor maatschappelijk welzijn.

Dit artikel breidt de beperkingen en toekenningsvoorwaarden die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld, uit tot de mandatarissen van het OCMW in de organen van een vereniging als vermeld in artikel 495/1 en van een vennootschap als vermeld in artikel 495/2. Verder bevat dit artikel een redactionele aanpassing.

Artikel 3

Artikel 477 bevat de verplichting om in de statuten van de welzijnsvereniging de wijze te vermelden waarop het OCMW op de hoogte wordt gebracht van de agenda van de bestuurs- en beheersorganen van de welzijnsvereniging. Dit artikel breidt die verplichting uit tot de vermelding van de wijze waarop het OCMW op de hoogte gebracht wordt van de agenda van de bestuurs- en beheersorganen van de rechtspersonen waaraan die vereniging deelneemt.

Dezelfde uitbreiding geldt ook voor de notulen van de raad van bestuur en van het orgaan van dagelijks bestuur.

Artikel 4

Dit artikel wijzigt artikel 488 in die zin dat het artikel in overeenstemming wordt gebracht met artikel 197 en dat de Europese richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen wordt gevolgd.

Artikel 5

Dit artikel voegt een artikel 495/1 in, dat de voorwaarden bepaalt waaronder een welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot, op voorwaarde van goedkeuring door het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, en in het kader van of ter ondersteuning van haar statutaire opdrachten, een vzw kan oprichten of tot een vzw kan toetreden.

Die machtiging is beperkt tot de welzijnsverenigingen met uitsluitend gemeenten of OCMW's als deelgenoot. Op die manier is namelijk gegarandeerd dat de welzijnsvereniging in de organen van de vzw uitsluitend door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt vertegenwoordigd. Zo kan het OCMW zijn regierol voortzetten in de context van de vzw waarvan de welzijnsvereniging deelnemer is.

De duur van de vereniging zonder winstoogmerk moet in overeenstemming zijn met de vigerende wetgeving. Als bijvoorbeeld de samenwerking met een private partner gekwalificeerd zou kunnen worden als een overheidsopdracht, moet rekening gehouden worden met toepasselijke bepalingen over de duurtijd van de overheidsopdracht in kwestie. Verder is het, ook als er geen sprake is van een overheidsopdracht, wenselijk dat de samenwerking in het licht van de beginselen over gelijkheid, transparantie en mededinging niet voor onbepaalde duur aangegaan kan worden.

De vereniging, vermeld in het eerste lid van artikel 5, wordt vermoed een welzijnsvereniging te zijn voor het verkrijgen van een erkenning, vergunning of subsidiëring. De minister die bevoegd is voor de erkenning, vergunning of subsidiëring kan dat vermoeden weerleggen op basis van de vigerende regelgeving. Een

overdracht van de bestaande erkenning, vergunning of subsidiëring is alleen mogelijk met toepassing van de vigerende regelgeving.

Artikel 6

Dit artikel voegt een artikel 495/2 in, dat de voorwaarden bepaalt waaronder de welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot, op voorwaarde van goedkeuring door het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, en in het kader van of ter ondersteuning van haar statutaire opdrachten, een vennootschap kan oprichten of tot een vennootschap kan toetreden.

Artikel 7

Dit artikel voegt een artikel 495/3 in, dat de bepalingen bevat over het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting van of de toetreding tot een vzw als vermeld in artikel 495/1 of een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 door een welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot.

Artikel 8

Dit artikel voegt een artikel 495/4 in, dat bepaalt dat een vzw als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 onderworpen zijn aan dezelfde verplichtingen voor formele motivering en openbaarheid van bestuur als de welzijnsvereniging.

Artikel 9

Dit artikel voegt een artikel 495/5 in, dat een vzw als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 verplicht tot het informeren van de deelgenoten en de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn over de agenda van hun bestuursorganen en over de beslissingen die hun organen hebben genomen.

Artikel 10

Dit artikel voegt een artikel 495/6 in, dat verduidelijkt dat een vzw als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 onderhevig zijn aan het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, met behoud van de toepassing van andersluidende bepalingen in artikel 495/1 tot en met artikel 495/5.

Artikel 11

Dit artikel voegt een artikel 495/7 in, dat bepaalt dat de verplichtingen over de opmaak van de statuten die van toepassing zijn op de privaatrechtelijke verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 5 en 6, van het decreet, ook van toepassing zijn op een vzw als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2.

Verder wordt bepaald dat de welzijnsvereniging in de organen van die vzw en van die vennootschap alleen vertegenwoordigd kan worden door leden van de raden voor maatschappelijk welzijn van de OCMW's, deelgenoten van de welzijnsvereniging.

Tom ONGENA
Nadia SMINATE
Brecht WARNEZ
Paul VAN MIERT
Katrien SCHRYVERS
Kris VAN DIJCK

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 474 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, vierde lid, wordt de zinsnede ", en op de vertegenwoordigers van de welzijnsvereniging in de organen van een vereniging als vermeld in artikel 495/1 en van een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 waarvan de welzijnsvereniging deelgenoot is" toegevoegd;

2° in paragraaf 4 wordt tussen het woord "welke" en het woord "winstoogmerk" het woord "een" ingevoegd.

Art. 3. In artikel 477, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 12° worden de woorden "en van de rechtspersonen waaraan die vereniging deelneemt" toegevoegd;

2° in punt 13° worden tussen de woorden "dagelijks bestuur" en de woorden "en alle documenten" de woorden "van de welzijnsvereniging en van de rechtspersonen waaraan die vereniging deelneemt," ingevoegd.

Art. 4. In artikel 488 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het eerste, tweede en derde lid vervangen door wat volgt:

"Met uitzondering van de personeelsleden, vermeld in artikel 162, §1, en artikel 183, §1, kan de gemeenteraad of de raad voor maatschappelijk welzijn personeel overdragen aan een welzijnsvereniging waarvan ze deelgenoot is. Ook personeelsleden van een welzijnsvereniging als vermeld in titel 4, hoofdstuk 2, of van een autonome verzorgingsinstelling als vermeld in titel 4, hoofdstuk 3, die deelgenoot is van een vereniging als vermeld in titel 4, hoofdstuk 2 en 3, kunnen door die vereniging overgenomen worden na goedkeuring door de raad van bestuur van de welzijnsvereniging of van de autonome verzorgingsinstelling, op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt.

Na de overdracht behouden de personeelsleden de aard van hun dienstverband, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatieregeling en hun salarisschaal. De overdracht kan geen reden voor ontslag zijn. De personeelsleden behouden hun bestaande arbeidsbetrekking en de rechten en verplichtingen die in hun arbeidscontract beschreven zijn. De personeelsleden behouden daarnaast voor minstens één jaar hun rechtspositieregeling. De Vlaamse Regering kan verdere minimale waarborgen vaststellen.";

2° aan paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede ", na goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn en op voorwaarde dat de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt" toegevoegd;

3° in paragraaf 3 wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Na de overdracht behouden de personeelsleden de aard van hun dienstverband, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatie-

regeling en hun salarisschaal. De overdracht kan geen reden voor ontslag zijn. De personeelsleden behouden hun bestaande arbeidsbetrekking en de rechten en verplichtingen die in hun arbeidscontract beschreven zijn. De personeelsleden behouden daarnaast voor minstens één jaar hun rechtspositieregeling. De Vlaamse Regering kan verdere minimale waarborgen vaststellen.";

4° in paragraaf 3 wordt het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van een eventuele regularisatie in statutair dienstverband bepalen.".

Art. 5. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 495/1. De welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot kan in het kader van of ter ondersteuning van haar statutaire opdrachten en op voorwaarde van goedkeuring door het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, een vereniging zonder winstoogmerk oprichten samen met een of meer andere verenigingen zonder winstoogmerk of sociale ondernemingen als vermeld in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen. Onder dezelfde voorwaarden kan de welzijnsvereniging toetreden tot een vereniging zonder winstoogmerk. Ongeacht de inbreng van de andere leden beschikt de welzijnsvereniging steeds over een meerderheid van de stemmen in de organen van de voormelde vereniging zonder winstoogmerk en de duur van de vereniging is in overeenstemming met de vigerende regelgeving. De statuten van de vereniging zonder winstoogmerk bevatten bepalingen in die zin en vermelden het einde van de duur van de vzw.

De welzijnsvereniging is in de organen van de vereniging zonder winstoogmerk, vermeld in het eerste lid, vertegenwoordigd door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. Artikel 491 is van toepassing op de vertegenwoordigers van de welzijnsvereniging in de vereniging zonder winstoogmerk op de wijze, vermeld in het eerste lid.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen kan de oprichting of toetreding, vermeld in het eerste lid, samengaan met het overdragen of het ter beschikking stellen van infrastructuur.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen en voor zover dat bepaald is in de rechtspositieregeling van het personeel van de welzijnsvereniging, kan dat samengaan met het overdragen van het contractuele personeel of het ter beschikking stellen van statutaire personeelsleden. De terbeschikkingstelling van statutaire personeelsleden is tijdelijk en wordt vastgelegd in een overeenkomst tussen de welzijnsvereniging en de rechtspersoon waaraan het personeel ter beschikking wordt gesteld. De aanstellende overheid beslist, in overeenstemming met de rechtspositieregeling, over de individuele terbeschikkingstelling van het statutaire personeelslid. De statutaire personeelsleden behouden bij hun terbeschikkingstelling de aard van hun dienstverband, hun graad, de voortzetting van hun functionele loopbaan, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun prestatieregeling en hun salarisschaal. De overdracht van contractuele personeelsleden kan geen reden voor ontslag zijn. De contractuele personeelsleden die worden overgedragen, behouden de rechten en verplichtingen die in hun arbeidsovereenkomst beschreven zijn. Ze behouden daarnaast ook de rechtspositieregeling die vóór de overdracht op hen van toepassing was gedurende minstens één jaar na de overdracht. De Vlaamse Regering kan verdere minimale waarborgen vaststellen.

Met behoud van de toepassing van andersluidende decretale of wettelijke bepalingen, worden verenigingen als vermeld in het eerste lid gelijkgesteld met de

welzijnsvereniging voor het verkrijgen van die erkenning, vergunning of subsidiëring.

De vereniging zonder winstoogmerk, vermeld in dit artikel, kan erkenningen, personeel en infrastructuur uitsluitend overdragen aan de welzijnsvereniging, vermeld in het eerste lid, deelgenoot van een vereniging als vermeld in het eerste lid, of aan het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging. De statuten van de vereniging garanderen de mogelijkheid voor die overdrachten.

Voor de toepassing van dit artikel geldt dat verenigingen of sociale ondernemingen die hoofdzakelijk ondersteunende diensten verrichten ten behoeve van andere vennootschappen of verenigingen als vermeld in deze titel, of ten behoeve van andere rechtspersonen met een belangeloos doel die erkende activiteiten als vermeld in artikel 39, §1, van het decreet betreffende de woonzorg van 15 februari 2019 uitoefenen, handelen in het kader van de ondersteuning van de statutaire opdrachten van de welzijnsvereniging.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 495/2. De welzijnsvereniging met uitsluitend OCMW’s of gemeenten als deelgenoot kan in het kader van of ter ondersteuning van haar statutaire opdrachten, op voorwaarde van goedkeuring door het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, een vennootschap als vermeld in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen oprichten, ofwel als enig lid, ofwel samen met andere verenigingen zonder winstoogmerk of vennootschappen. Onder dezelfde voorwaarde kan de welzijnsvereniging aandeelhouder worden van een vennootschap.

Het tweede tot en met het laatste lid van artikel 495/1 zijn van overeenkomstige toepassing op een vennootschap als vermeld in het eerste lid.

In die vennootschap is een inbreng of een overdracht van goederen door privaatrechtelijke rechtspersonen alleen toegestaan als de private partners minder dan de helft van de stemrechten verbonden aan de totaliteit van alle stemrechten bezitten en als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
1° de inbreng levert geen controle of blokkerende macht op;
2° de privaatrechtelijke rechtspersonen oefenen geen beslissende invloed uit op de vennootschap;
3° de gezamenlijke inbreng van de privaatrechtelijke rechtspersonen bedraagt niet meer dan 49% van het kapitaal.”.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 495/3. §1. Het met redenen omklede besluit van de welzijnsvereniging tot oprichting van of participatie in een vereniging als vermeld in het eerste lid van artikel 495/1 of een privaatrechtelijke vennootschap als vermeld in het eerste lid van artikel 495/2, en de statuten van die vereniging of vennootschap, alsook de bijlagen die er krachtens de statuten integraal deel van uitmaken, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, en aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering.

§2. Het dossier dat de welzijnsvereniging ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering bezorgt, bevat ten minste:
1° een met redenen omkleed besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, tot goedkeuring van het besluit van de welzijnsvereniging tot het oprichten van of het toetreden tot een vereniging als vermeld in artikel 495/1, of tot het oprichten van of het toetreden tot een vennootschap als vermeld in artikel 495/2;

2° een grondige motiveringsnota, goedgekeurd door de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, waaruit de meerwaarde van de deelname in die privaatrechtelijke vereniging of die vennootschap voor het OCMW blijkt;
3° een grondige motiveringsnota van de welzijnsvereniging waarin, in geval van participatie, de noodzaak om met een private rechtspersoon samen te werken en de meerwaarde van de gekozen privaatrechtelijke rechtsvorm worden aangetoond;
4° een duidelijk bestuursplan met een omschrijving van de opdrachten van de privaatrechtelijke vereniging of de vennootschap, een toelichting bij de organisatie van die vereniging of vennootschap, de rechten en de plichten van alle deelgenoten, en de waarborgen van de publieke en de private deelnemende entiteiten;
5° een ontwerp van de statuten van de vereniging, vermeld in artikel 495/1, eerste lid, of van de vennootschap, vermeld in artikel 495/2, eerste lid, of in het geval van een participatie, een ontwerp van wijziging van de statuten van de vereniging of de vennootschap waaraan de welzijnsvereniging deelneemt;
6° een financieel plan voor zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur, de in te zetten middelen en de controlemogelijkheden die het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, en de welzijnsvereniging op de uitvoering hebben.

§3. Het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende de goedkeuring of niet-goedkeuring en de motiveringsnota, vermeld in paragraaf 2, 2°, worden binnen een termijn van veertig kalenderdagen na ontvangst van het verzoek aan de welzijnsvereniging verzonden.

Het besluit van de Vlaamse Regering wordt binnen een termijn van negentig kalenderdagen verzonden aan de welzijnsvereniging en het OCMW, deelgenoot van de welzijnsvereniging, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het volledige dossier, vermeld in paragraaf 2, of vanaf de datum van ontvangst door de Vlaamse Regering van het laatste stuk dat de welzijnsvereniging ter vervollediging van het dossier heeft verzonden. Als die termijn verstrijkt zonder dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 495/4. Een vereniging als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 zijn onderworpen aan de verplichtingen voor formele motivering en openbaarheid van bestuur die gelden voor de welzijnsvereniging.”.

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 495/5. De statuten van een vereniging als vermeld in artikel 495/1 of een vennootschap vermeld in artikel 495/2 bepalen de manier waarop de deelgenoten van de vereniging of de vennootschap en de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn op de hoogte worden gebracht van de agenda en de beslissingen van de organen van de vereniging of de vennootschap, en van het jaarverslag, de begroting en de rekeningen van de vereniging of de vennootschap.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 495/6. Voor zover artikel 495/1 tot en met 495/5 daar niet van afwijken, zijn een vereniging als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2 onderworpen aan het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.”.

Art. 11. In hetzelfde decreet wordt een artikel 495/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 495/7. Artikel 510 en artikel 511, §2, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing op een vereniging als vermeld in artikel 495/1 en een vennootschap als vermeld in artikel 495/2, met dien verstande dat "het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn" wordt gelezen als "de welzijnsvereniging" en "de vereniging" wordt gelezen als "de vereniging of de vennootschap".".

Tom ONGENA
Nadia SMINATE
Brecht WARNEZ
Paul VAN MIERT
Katrien SCHRYVERS
Kris VAN DIJCK